

Chuyện Tình Nhà Quê

Tác Giả: Văn Quang

Chúa Nhật, 25 Tháng 7 Năm 2010 10:24

Chuyện tôi sắp kể với các bạn là một chuyện tình rất đặc trưng ở vùng quê, thật thi chi n sang thi i bình.

Và, chỉ ở nhà quê tôi mới biết được chuyện này cùng những chuyện thật ng thi nh thi . Có rất nhiều tình tiết lạ lùng và cũng không kém phần hấp dẫn, tôi đã đem viết thành

một truyện dài mới diễn ra được hết những con người cùng những chi tiết trong đời sống những nhân vật có thật đó. Những ở đây, tôi bước phải tóm tắt nên đành phải gác lại một số những tình tiết với những câu chuyện không kém phần thú vị xoay quanh những nhân vật chính. Có dịp viết truyện dài, tôi sẽ viết tiếp mới hẳn.

Trong dịp xuân vừa, mới bắt đầu vừa giao hội trí vừa tìm hiểu tính chất thi đời, có một trong những chuyện tình ở vùng quê ra sao.

Ông Phú là một ông “sắp” trong hai toán thợ làm nhà cho ông chủ xe đồ. Nghe nói toán thợ này từ Bình Định qua, chỉ ở xóm này không còn thợ giỏi. Những thợ có tay nghề cao, hầu hết về thành phố kiếm ăn, còn những thợ về về thì nhào vô làm những công trình của nhà nông, như xây mương cái nhà bếp, làm mương cái trục, mương cái vườn hoa dọc theo những con đường làng. Những nếu đó thì làm kiểu nào cũng được, có nghề m thu cũng là anh em nhà cũ, họ có cái “phong bì” là xong.

Ông chủ xe đồ sắp cưới vợ cho cậu con trai lớn nên xây một cái nhà “ra cái nhà”, hoành tráng để “không mất mặt” với bà con trong xã, trong xã nên phải đi Bình Định kiếm thợ. Lúc này, dân có tiền, có tí danh vọng ở nhà quê, như quần lý thợ trẻ, ông chủ tiệm buôn bán xe máy, anh thợ kỹ xã, bà chủ nhà hàng bán vịt luộc xây dựng, chủ khó thì đưa xây nhà bếp, nhà lớn chủ không thì đưa số tiền xuýt cho hợp tác xã, không thì đưa lập thành tích cho hội nông dân, hội phụ nữ xã. Những kiểu thì đưa như thế chủ dành cho mương anh còn bám vào mương cái chực chờ linh tinh trong Ủy Ban nào đó ở huyện, xã thôi. Và thì đưa lấy lấy cho có “phong trào” chủ ai hỏi đâu đi lo “chuyện tào lao”.

Chuyện Tình Nhà Quê

Tác Giả: Văn Quang

Chúa Nhật, 25 Tháng 7 Năm 2010 10:24

Ông Phú là một ông “sộp” đấm thày xây, có tí chuyên môn cao. Khác với toán thợ hèn, chuyên làm những công việc tấp nham, khuôn xi măng, trổn hèn, đẩy xe “rùa”. Ông là người nhieu tuấn nhiet và cũng đợc c hèn hai chợc thợ trợ “khoái” nhiet. Công việc của ông không rờnh và cũng chợng bèn bợu gì lờm. Lúc nào cợn nhợ làm móng, đợ tợm thì ông xợn quợn, cợi áo, hò hét đấm thợ làm túi bợi. Nhợng khi thợ xây làm công việc bình thợng thì ông mợc vớng đợi tàn bợng lợng nợm phì phợo thuợc lá. Ông có mợy tay thợ đàn em, lo cợm nợc ngay trên “công trợng”. Gợi là công trợng cho oai chợ thợ t ra chợ là cái bãi cát sợi lợi lợm đợy vợ t bánh xe trợc của nhà ông chợ xe đờ chợy đợng Bờ Đợp - Bợn xe Miợn Đông Sài Gòn.

Khi căn nhà xây gợn xong, tôi sang chợi nhà ông chợ xe đờ và nhợ ông Phú cho thợ xây giùm tôi cái hàng rào trợc nhà đợ chợn nợc lợ tợ trợn đợi đợ xuợng.

Hai hôm sau, ông Phú sang nhà tôi. Có vợ nhợ ông biợ tợn gia đờnh tôi do mợy ngợi trong xóm nói lợi. Ông có vợ thân mợt, cợi mợ ngay tợ phút ban đợu. Trò chuyợn vợ công việc xong, ông thợ lợ:

– Nói chuyợn vợi ông đợ dàng hợn mợy ông chợ nhà đợ đây. Mợc dù tôi vợi ông là “hai chiợn tuyợn” tợ xợa. Nhợng thú thợt tôi không hợp chuyợn vợi mợy tay tợ thợi đợ cho tợi bây giợ.

Tôi chợng hiợu nguyên nhân tợi sao và cũng không tiợn hợi, nhợng tôi thợy ông Phú rợt chân thợt, đợ gợn. Tôi mợi ông đợ lợi ăn cợm tợi vợi chúng tôi, nhà chợ có hai ngợi. Ông vui vợ nhợn lợi. Buợi tợi, chúng tôi ăn cợm ngoài hàng hiệnh nhìn ra khu vợn trợc mợt. Bợa cợm chợ có món tếp rang khợ, tô canh cá diêu hợng ao nhà, đợ rau ghém thái chợ theo kiợu “Bợc kợ” chính hiợu. Ông gợ tợ khen ngon và ăn nhợ ... tàu hoợ. Thợy khách vợa lòng món ăn nhà mình nên chúng tôi cũng vui lợm. Ông chợ cho chúng tôi cách trợng cây sao có nhieu trái ngon, nuợi cá thợ nào cho mau lợn, giợ gìn vợn tợc cách nào đợ tợn kém và hiợu quợ nhiet. Rợ ràng ông là dân làm vợn chính hiợu. Ông tợc lợi nói:

– Nghợ của tôi có phợi là nghợ xây đợng đờu. Thợng bợn tôi làm nhà thợu lợn đợ Bợn Cát, nó lợi tôi vợ đợi nó mợt thợi gian rợi thành nghợ luôn.

Ông mợm cợi nói tiợp:

Chuyện Tình Nhà Quê

Tác Giả: Văn Quang

Chúa Nhật, 25 Tháng 7 Năm 2010 10:24

– Trừ c kia tôi cũng là dân cách mạng đ y ch . Nh ng... là dân cách mạng b t đ c dĩ thôi. Th i đó nh ng vùng quê nh vùng này, không cách mạng cũng không đ c. Cũng nh các ông không đi lính “qu c gia” cũng không đ c. Ph i không?

Tôi ào cho qua, b i gi i thích v i ông là không đúng lúc. Ông Phú i k ti p:

– L ra tôi cũng... nh nh ng anh khác, bây gi cũng làm l n, cũng xe h i nhà l u đ y. Nh ng... có nhi u chuyện khó nói l m. M i ng i m t s ph n. Tôi có i nên b t i nó g t ra ngoài, khi “gi i phóng” r i, m y đ a b n tôi, đ a nào cũng khá c . Ch có tôi là long đong. Nh ng xét cho cùng, tôi không ân h n gi c .

Câu chuyện không đ u không cu i đó, ch là th chuyện nói cho vui, cho hi u nhau chút ít mà th t ra ch ng hi u gì. Ông Phú ng i v i tôi khá lâu, m t lúc sau ông m i i i m k t lu n:

– Có nh ng th ng b t m n vì b b quên, vì không đ c làm l n, không đ c ăn nhi u nh nh ng anh em khác, nó cũng ch i vung tàn tán. Nh ng tôi ch a h ch i ai c . Nh ng th ng ch i b y ch i b toàn là nh ng th ng ghen ăn t c ò thôi. Tôi hi u rõ nh th nên không bao gi vào hùa v i t i nó. Tôi ch gi ngu gi đ i c cho nhàn. V i i chuyện n c a tôi khác h n v i nh ng chuyện lôm côm c a t i nó.

Ông Phú nhìn quanh r i ghé tai tôi nói nh nh ti t l m t bí m t ghé g m l m:

– Ông bi t không, tôi ch là th ng ch t vì tình.

Tôi tr m t nhìn. Ông Phú gi i thích k h n:

– Ch t vì đàn bà, ông hi u ch a?

Chuyện Tình Nhà Quê

Tác Giả: Văn Quang

Chúa Nhật, 25 Tháng 7 Năm 2010 10:24

Tôi gật ra cái đi u tâm đ c, tôi n m bàn tay gân gu c sù sì c a ông:

– Hi u. Tôi cũng không thua gì ông đâu.

Ti ng c i m m c a ông Phú vang lên trong khu v n tỉnh m ch làm nh ng con d im b t, nh ng ng n cây ng c lan d ng nh b t mãi vì ông phá gi c ng êm đ m c a chúng nó. Ông Phú g t gù:

– Tôi đã nghe ng i hàng xóm c a ông k v ông r i. Ông cũng là tay có “s đào hoa” m. Vì th tôi m i nói v i ông chuy n c a tôi. Đ lúc nào sang làm hàng rào c ng nhà ông, tôi s k ông nghe.

Tôi thú v coi nh v đ c ông b n “tri k” ch n thôn quê này. Dân thành ph có chuy n tình thành ph , dân nhà quê có chuy n tình nhà quê. Tôi cũng s n sàng k cho ông nghe tu t m i chuy n c a tôi, tôi có thói quen ch ng c n gi u gi m ai bao gi , mà có gi u cũng ch ng đ c. Vì c gì ph i gi u. Cái s nh th thì c đ nguyên cho nó nh th . V i i mình không dám k chuy n c a mình thì làm sao ng i ta thành th t v i k h t v i mình đ c. Cho nên tôi c đ nh b ng tu n sau, khi toán th sang làm, tôi s i mua th t r ng v m i ông Phú ăn c m t i đ “mời” chuy n c a ông cho vui thôi.

Nh ng khi m y ng i th sang làm n nhà tôi thì ông Phú ch đ a sang r i v g p B n Cát, vài hôm sau m i tr i.

Có m t anh th c , kho ng trên b n m i, trong m t lúc ngh tr a, tôi h i v ông Phú, anh Th c này k :

– B , bác Phú đ n bây gi v n ch a có v đ y. Cháu là cháu h và là ng i cùng quê v i bác Phú nên cháu bi t rõ. Chuy n c a bác Phú... lôi thôi m.

Có i anh ta mu n nói là “chuy n ly k m”.

Chuyện Tình Nhà Quê

Tác Giả: Văn Quang

Chúa Nhật, 25 Tháng 7 Năm 2010 10:24

*

Duyên, cô gái 16 tuổi con bà thợ may ở cái xóm chài này rất xinh đẹp, trẻ ngời, khác hẳn với những cô gái lam lũ ở vùng này. Cô cũng chài hực hực lẹp ba rọi và phôi mỡ may đũa, suốt ngày ngồi bên chiếc máy may Singer ngay trước cửa nhà. Căn nhà khá khang trang, phía ngoài là cửa hàng, phía sau là nhà ở với những anh trai và một cô em gái.

Phú, con trai ông thợ ký đồ đạc, 17 tuổi học ở trường huyện gần đó, có vẻ như đang “gò gẫm” cô gái mới lớn xinh đẹp này. Nhưng tất nhiên, một cô gái như thế chẳng phải một mình Phú để ý, có năm bảy cửa hàng đôi mươi cũng đang tán nhăng tán cuội mới khi có đẹp lẹp qua hàng thợ may.

Trong số đó có Tân, một anh chàng vừa đẹp tuổi Phú cũng có hy vọng lọt vào mắt xanh của Duyên. Tân không được đi học như Phú, song anh ta lại được ông chú ruột truyền cho cái nghề làm thợ đi, ở nhà quê thì đó là một nghề hiếm có thể chuyên môn. Ngoài những công việc của cửa hàng ba tháng đi nhà gia đình cho các nhà khách gi, Tân còn có thể quản mô cho những cái máy bơm nước để bán hoặc đi sửa chữa cho những nhà làm việc trong vùng. Nhưng với có để ra để vào rảnh rảnh, ban ngày thì quần áo đen đen, song tối đến cũng ăn mặc bảnh bao, lẹp qua lẹp lại qua hàng thợ may.

Có thể nói lúc đó Phú và Tân là hai đứa trẻ của nhau, những hai cửa này lại khá thân với nhau. Bởi họ học với nhau từ hồi còn nhỏ và cả hai đều thích đá bóng và đá khá hay. Có lần trường của Phú đá với đội của công ty cao su, Phú phải mất Tân đá “thuê”, uống một chén nước mía. Những việc bình thường, đội banh công ty cao su thua to nên khám phá ra Tân không phải là học sinh của trường huyện, học bên kia lên ty Giáo Dục. Rồi cũng hiểu, đứa trẻ của trường huyện chẳng phải của công ty cao su... chỉ một thời gian, có lần hai phe quyết đánh nhau. Dĩ nhiên Tân và Phú phải để cùng một phe. Nếu có chuyện cãi vã, thậm chí xô xát là hai người luôn “sống chết bên nhau”. Những đứa trẻ của Duyên thì chẳng ai nhớ ai.

Tuy có “chiến tranh”, nhưng là những cửa học trò mới lớn, mới biết yêu nên chẳng ai thù với ai. Cả hai cùng làm ra vẻ lẹp lẹp, thậm chí không nói chuyện với Duyên, cả hai cửa đều giữ bí mật “cái đuôi” của mình.

Tình thế như vậy kéo dài khoảng hơn một năm. Phú là người tiến công trước. Trong lẹp

Chuyện Tình Nhà Quê

Tác Giả: Văn Quang

Chúa Nhật, 25 Tháng 7 Năm 2010 10:24

hác cßa Phú có nhiòu tay “quân sß” rßt khá. Chúng nó bày cho Phú đß thß trò tán tßnh đß chißm lßy tình yêu. Phú cũng nhiòu phen mang thß tình đi qua hàng thß may rßi lßi mang vß, run quá không dám gßi.

Ngßi chß cßa Phú thßng hay ra may đß cßa hàng nhà Duyên. Chß Ly vßn là hác sinh ß thành phß nên chß hiòu rõ lòng em. Duyên cũng lßi rßt thân và kính trßng chß Ly cßa Phú. Thßnh thoßng ß thành phß vß nhà, chß Ly mua cho Duyên mßt hai món quà nhß, cái trâm cài tóc, cái lßc đßi mßi hßc đôi dép “con hß” Thái Lan.

Mßt lßn chß Ly vô tình nhìn trong hác bàn hác cßa Phú, thßy lá thß tình chßa gßi hay không dám gßi. Chß lßng lß cßm ra, ngßi tâm sß vßi Duyên rßi trao luôn lá chß cho Duyên. Duyên rßt bßt ngß, song vßn nhßn thß. Chß Ly đòi Duyên trß lßi, nhßng Duyên cß đß mßt làm thßnh. Chß Ly nói là Phú đang mong và gia đình chß cũng đang mong.

Vßi mßt gia đình nhß Duyên, bß làm phu đßn đßn, mß làm thß may, đßc mßt chàng rß có hác hành, con nhà gia giáo là mßng lßm rßi. Và Duyên cũng vßy. Tßt nhiên, vào cái tußi 15-16, cô gái thßa bißt nhßng cßu con trai nào mußn “bßm xßm” vßi mình nhßng cß giß vß nhß không bißt gì. Tßt trong lòng Duyên, cô đã thß mß ý đßn Phú nhiòu hßn cß.

Cho đßn gßn ngày chß Ly phßi trß lßi thành phß theo hác, lúc đó chß mßi nói cho Phú bißt lá thß đã đßc gßi đi. Phú choáng váng, bßi khi lá thß bißn mßt, Phú đã tìm nhßng không thßy làm cßu bản khoán mãi. Đßn lúc đó Phú rßt khó chßu vßi chß song chuyện đã rßi, có trách chß Ly cũng thß thôi. Vß lßi, cßu cũng mßng đã có ngßi quyßt đßnh giùm mình mßt đß tính làm cßu mßt ăn mßt ngß.

Cßu mßc cß đßn nßi không dám đi qua hàng thß may. Thßnh thoßng tình yêu vßn chißn thßng tßt cß, cßu Phú lßi lßng vßng qua hàng thß may. Phú đß ý thßy Duyên lén nhìn mình rßi đß mßt cú xußng. Hai ba lßn nhß thß, Phú tin rßng Duyên đã “chßu đèn”. Ánh si nhan chßp chßp làm Phú nôn nao. Mßt ngày trßc khi chß Ly trß vß Sài Gòn theo hác, chßnh Duyên đßa vào sóc Thßnh mua mßt ong cho mßy ngßi bà con ß thành phß. Tßt nhiên chß Ly cho Phú đi theo. Chß Ly đßo Duyên trên chißc xe đßp cßa bß, Phú đi xe đßp cßa mình. ß vùng này, thßi đó có cái xe đßp là bßnh lßm rßi.

Chuyện tình cßa hai ngßi bßt đßu tß đó. Duyên trß nên bßo đßn hßn. Nhßng bußi hßn hò bßt

Chuyện Tình Nhà Quê

Tác Giả: Văn Quang

Chúa Nhật, 25 Tháng 7 Năm 2010 10:24

Đu nhng con đng vng. Đôi khi h s đng đ n nhng chi c chòi c a m y nhà trng tiêu, trng đ u gi a rng, làm t m đ trông coi và có ch trú chân khi mùa tiêu chín. Khi tiêu còn non, nhng cái lán, cái chòi b không. Tha h tâm s chng ai bi t. M i ng i đ n n i h n vào m t kho ng th i gian và con đng khác nhau. Nhng cô gái quê hi n lạnh chân th t t ng nh không bao gi cho ai đng đ n bàn tay mình, l i tr nên r t đ m th m, cu ng nhi t trong m i tình đ u. Khi n hôn th nh t đã trao đi, men say c a tình yêu không kìm hãm đ c. Nh t là trong m t n i hoàn toàn vng v gi a ch n rng già.

Hai cô u đ m mình trong h nh phúc và hai gia đình cũng đã bi t c . H d đ nh cho Phú đ u xong cái bng tú tài m i làm đám c i. M i tình nh đã tr thành công khai. Hai gia đình đã xích l i g n nhau h n, h thân thi n đi l i thăm h i nhau. Th t ra cái kho ng cách gi a gia đình m t “ông th ký” và m t “anh phu đ n đ n” là m t kho ng cách khá xa ch n này. Nhng ông bà Phiền, b m Phú, l i là nhng ng i v n sinh tr ng thành ph , làm vi c v i ng i Pháp đ n đ n, nên có quan ni m s ng khá m i. Ông không h phân bi t gì v i gia đình Duyên. Ng c lai gia đình Duyên v n gi l phép h i thái quá v i gia đình Phú.

*

Nhng r i th i th đ i thay. Chi n tranh ác li t tràn v vùng này. Nhng ng i Pháp đ n đ n rút kh i đ n đ n. C m t c s l n g n nh b hoang. Ông Phiền không còn ch làm và cũng s v l y nên t m th i xin đ c m t ch d y h c B n Cát. Gia đình ông bóp nh t lâu ngày, mua đ c vài m u đ t đây. Bà Phiền đành ph i l i trông coi vài m u cà phê và m t m ngôi hàng bán t p hoá ch ki m s ng. Phú theo b v B n Cát, vi c h c hành c a c u cũng dang d . Ch Ly l y m t ng i ch ng Pháp tr c kia cũng làm vi c đ n đ n, đã theo ch ng v Pháp.

Phú v B n Cát m t th i gian v i b r i khi tình hình chi n s t m yên m i tr l i s ng v i m . Nhng m i s đã đ i thay. Gia đình Duyên đi đâu không rõ, b cái ti m may vng khách cho ng i em ch ng trông coi. M t th i gian sau, Phú m i bi t, gia đình Duyên đã theo “kháng chi n”. B Tân cũng theo “cách m ng”. Nhng Tân v n c n căn nhà cũ v i ông chú và Tân cũng ch ng c n bi t b mình đi đâu. B Tân đi đ c m t th i gian, m Tân b nhà theo ng i tình đi bi t, ch ng bao gi có tin t c. Nhng ngh làm th đ n c a chú cháu Tân lúc có chi n s đối khách l m, cho nên có khi Tân ph i làm phu h .

R i đùng m t cái “gi i phóng”, m i s l i đ i thay, r i tung r i xoè. Gia đình Duyên l ng l ng tr v cùng v i đoàn ti p thu các c s hành chánh. B Duyên lên ch c bí th huy n. M Duyên

Chuyện Tình Nhà Quê

Tác Giả: Văn Quang

Chúa Nhật, 25 Tháng 7 Năm 2010 10:24

làm chủ tịch công đoàn, được phân công quản lý nhân viên của công ty cao su. Duyên trở thành một cô gái “cách mạng” hoạt động hăng hái nhất.

Trong khi đó bà Phiên, mẹ Phú phải trở về Bên Cát vì đây họ coi gia đình bà như một gia đình làm việc với Tây, có vài mẹ uổng là thành phần địa chủ. Ông Phiên cũng phải bỏ nghề dạy học đi lên Sài Gòn kiếm ăn với bên bè, làm nghề thợ nhưng mà chẳng ra nghề gì. Cái thời buổi này nghề không còn giá trị gì, nghề còn là cái lý lẽ cá nhân.

Phú học hành dở dang, anh cũng làm nghề viết kịch viết làm thơ hát cho những ông chủ quen biết với bạn anh xa.

Nhưng có một biến chuyện quan trọng nhất là bố Tân trở về, lúc này ông làm việc một công việc quan trọng. Sau đó ông được cử về giữ một chức then chốt trong bộ máy hành chính của tỉnh. Tân đang là một anh thợ hồ, thợ điện, bỗng được cử công tác cho làm sĩ diện của huyện và công việc lúc giữ chức trưởng công ty. Từ trưởng công ty nhảy sang quản lý thị trường. Gặp thời “mở cửa” nên tiến vào những nghề. Rồi nhảy lên chủ tịch.

Đám cưới của Duyên và Tân được tổ chức rất lớn. Cái thời ăn thịt một con gà phải cắt bỏ ng kéo để che tiếng chửi thửi, giục kêu như làm truyên đến phần động, qua rồi, lúc này người ta còn khoe của, khoe nên vẫn minh hiện trên con người và trong căn nhà của mình.

Lúc này Phú cũng đang cùng ông chủ thuê xây dựng làm một công sự lớn ngay tại đây, nhưng chẳng ai còn nhớ đến anh. Với công việc Duyên và Tân được nghỉ ngơi có những người bạn mới, khá đông quan chức đi xe hơi thì thì nhàn nhàn. Họ là bên của bố Tân và vài người trẻ tuổi “trèo cao” là bên của Tân. Duyên vẫn đẹp và còn rực rỡ hơn vì cô đã biết sơn phấn, đi giày cao gót, mặc áo veste, hát soàn đeo vài cái nhẫn ngọc trên những ngón tay mũm mĩm.

Duyên biết Phú làm công trình gần thị trấn, đôi lần cô đi ngang, nhìn thấy Phú, cô ngừng lại rồi quay lưng đi luôn. Hai người sống trong cùng thị trấn như này, có khi họ vô tình gặp nhau giữa đường, song cứ làm như không quen biết. Nhìn đầu tím rụt, nhưng Phú đành câm lặng. Cho đến một ngày, trong toán của Phú có một vài anh say rượu đánh lộn ngoài quán cà phê. Phú phải lên công an báo lãnh cho họ về. Họ bỏ nộp phạt và bỏ đi thì người tiến cho chủ quán. Phú và công toán thì không có một đồng bạc dính túi nên của được về. Bà đó chẳng hiểu Duyên có việc gì học lên học về ty công an. Cô nhìn thấy cảnh đó nên can thiệp cho toán

Chuyện Tình Nhà Quê

Tác Giả: Văn Quang

Chúa Nhật, 25 Tháng 7 Năm 2010 10:24

Cả Phú đứng trước vẻ tiêp tặc làm việc. Đột ngột uy tín cả và chàng Duyên rớt lộn. Nhưng khi Phú đứng nhìn thì cả mớ n thì Duyên đã biến vào phòng họp.

Lời mớ t lộn nả Phú cay đắng, anh nghĩ thái độ đó cả ngườ i yêu cũ coi như trờ n tình xa vớ y thôi. Anh đã đứng b đi nớ khác, nhưng công trình không có ngườ i trông coi nên đành nớ n ná i. Suốt ngày Phú lờ m lờ không buớ n nói chuyện vớ i ai. Phú vớ n còn có mớ t sớ bớ n bè cũ i đây, họ biế t rớ t rõ vớ mớ i tình cả Phú và Duyên. Vài anh thớ trớ cũng biế t chuyện này. Có nhưng ngườ i bớ n trách móc vớ chàng Duyên và Tân bớ c bớ o và có nhưng anh thớ trớ hung hăng, nhưng cũng chớ dám chớ i bớ i lờ m bớ m vì cái tớ i bớ rớ i bớ n bè.

Nhưng lờ i an i đó càng khiớ n Phú đau thêm, vớ t thớ ng càng rớ máu. Ngoài mớ t, Phú làm ra vớ bình thớ n, song chàng đêm nào Phú không nghĩ đớ n Duyên và nhưng giây phút âu yớ m thuớ đớ u đớ i. Phú như tớ ng cả chớ ngườ ng ngườ p nhưng rớ t tình tớ cả Duyên, tớ ng tớ ng nói, tớ ng hớ i thớ trong tớ ng nớ hôn cả cô gái nhà quê mớ i lờ n. Mớ i tình tớ ng đã có thớ quên nhưng càng gớ i như khi hàng ngày trớ c mớ t Phú, Duyên vớ n hớ nh phúc, cao sang bên chàng... danh giá, tớ ng như chớ c vào mớ t Phú. Anh không thớ quên và càng thêm thù hớ n.

*

Bớ a đó mớ t ngườ i bớ n cũ cả Phú mớ i làm xong mớ t ngôi nhà phía trong lô cao su. Vào buớ i trớ a ngày chớ nhớ t, Phú đớ c mớ i tớ i đớ . Ngườ i bớ n cũng có chút chớ c tớ c mớ trong cái Uớ Ban Chớ Thớ p Đớ , thân chinh đớ n mớ i cả vớ chàng Duyên và Tân. Nhưng Tân đi công tác trên tớ nh nên không đớ n đớ c. Chớ có Duyên đớ n vớ i hai chai rớ u Tây trên tay, chàng tớ mình thuớ c thành phớ n “cớ p cao” i nớ i này.

Chuyện trò rớ mớ , nhưng hớ u như Duyên chớ liớ c qua nhìn Phú và cả tránh không bao giớ ngớ i chung bàn vớ i Phú. Sớ thớ i trớ ng trớ n đó cả Duyên không qua mớ t đớ c nhưng ngườ i bớ n cũ cả hai ngườ i. Họ cũng tớ vớ khó chớ u nhưng chớ nhìn Phú bớ ng ánh mớ t thớ ng hớ i. Càng như thớ Phú càng đau thêm. Không chớ u nớ i, Phú lờ y xe gớ n máy ra vớ trớ c .

Hôm nay lờ n đớ u tiên Phú uớ ng khá nhiớ u rớ u. Chiớ c xe chuyớ nh choáng rớ i khớ i con đớ ng nhớ a cũ mớ p mô, xen lờ n đớ t đớ , quành vào mớ t khu vớ n tiêu. Đây cũng chính là nớ i xa kia Phú và Duyên đã tớ ng hớ n hò. Bây giớ khu vớ n này lờ i cũng chính là cả và chàng Duyên mớ i mua lờ i vớ i cái giá rớ mớ t trong khi tiêu rớ t giá. Bây giớ tiêu lờ i lên giá nên vuớ n tiêu đáng giá

Chuyện Tình Nhà Quê

Tác Giả: Văn Quang

Chúa Nhật, 25 Tháng 7 Năm 2010 10:24

b c t .

Phú đứng xe l i, mắt ph n vì con đ ng h p và l y l i, Phú l i h i say. Mắt ph n khác, chính Phú cũng không hi u vì sao mình l i không đi n a. Chàng nhìn cái lán m i làm sau v n tiêu xanh t t ngút ngàn. K ni m ùa v nh thác lũ, khi n Phú không th nào đi đ c. Anh đ ng l i bên v đ ng trong bu i x tr a âm u.

Mắt lát sau, khi tr i đ m a, bóng dáng Duyên b t ng hi n ra cu i con đ ng đ t đ . Chiếc xe g n máy m i tinh, lo ng cho ng bò trên m t đ ng tr n tr t. Phú th y tim mình đ p r n ràng. Con đ ng v ng ng t, ch có Phú và Duyên. Phú n y ra ý đ nh g p Duyên và nói... nh ng gì c n nói mà t bao lâu nay Duyên không cho Phú c h i. Nghĩ v y, nh ng ngay lúc này, Phú cũng ch ng bi t ph i nói nh th nào, nói nh ng gì.

Nh con mèo rình chu t, khi Duyên đi qua, Phú b t ng nh y ra, c n tay lái. Duyên h t ho ng s ng ng i ra, chiếc xe l n k nh xu ng con m ng. Duyên h i l n:

– Anh mu n gì ?

Phú c c t ti ng ôn t n:

– Tôi mu n c m n vì b a n cô đã can thi p cho chúng tôi ã công an.

– Anh kh i c n c m n. Tôi th ng hai nh ng ng i th thoi. Nh ng anh không đ c phép c n đ ng tôi nh th .

Phú gi n tái m t, chàng g m lên:

– Em có th t b c nh v y sao?

Chuyện Tình Nhà Quê

Tên: Văn Quang

Chương 25: Nhà, 25 Tháng 7 Năm 2010 10:24

– Chuyện của tôi và anh rất rồi, tôi đã có chuyện. Chuyện tôi là gì thì anh biết chứ?

– Biết thì sao?

– Anh ấy có thể bắt từ anh biết lúc nào.

Sợ để do đó càng làm Phú hiểu thêm. Duyên không hiểu rõ ràng trong trường hợp này, điều đó còn hơn là một lí do thúc đẩy kích thích cho đi những hăng máu thêm. Phú hỏi:

– , có gì nó bắt tôi đi. Tôi thì xem nó bắt từ tôi đi chứ không.

Phú nhìn người đi, anh túm lấy cổ áo Duyên kéo về phía mình. Duyên ngã vào vòng tay Phú, chỉ cần cổ áo bắt đầu thì là một tiếng mạnh rách toác làm người bắt căng đảy nổi nà. Phú kéo Duyên vào con đường mòn. Duyên càng giãy dụa, Phú càng xiết chặt. Anh bắt lấy Duyên lên mang vào căn chòi gỗ sau nhà ng lùm tiêu, lên tiếng do:

– Em kêu là anh giết em rồi thì theo. Anh không muốn em dằn vặt như thế đâu.

Quả nhiên là để dọa của Phú với những cánh tay lúc nào đang xiết lấy cô đến nghẹn thở, có hiểu được. Duyên không dám phản kháng một nh nh. Phú quát Duyên lên chỉ cần sàn tre p p.

Chuyện biết bao giờ, thân hình Duyên phơi ra trong bóng tối mờ mờ của chỉ cần chòi chập chập. Như một hành động vô thức, Phú chồm lên, hung hãn và thèm khát tiếng có thể nuốt sống người đàn bà dưới mình.

Căn điện đã thú vị xong, Duyên vẫn nằm mê mẩn. Phú ngơ ngác, đảy đẩy quần áo cho Duyên. Không nói một câu nào, Phú cũng chuyện biết phải làm gì thêm nữa. Duyên sợ do:

Chuyện Tình Nhà Quê

Tác Giả: Văn Quang

Chúa Nhật, 25 Tháng 7 Năm 2010 10:24

– Tôi sẽ đi tố cáo anh hiếp tôi. Đ... thôi.

Phú vẫn im lặng. Đang ng nh lúc này Phú ý thức được mình là tên tội phạm nguy hiểm sẵn sàng chấp b t c hình phạt nào đ n v i mình. M c cho Duyên v a m c qu n áo v a nguy n r a đe do , sau cùng Phú nói:

– Anh không thêm tr n đâu, em c làm cái gì em th y ph i làm.

– Đ c, anh c đ i đ y. Cho anh rũ tù.

Phú lì m:

– Đi tù vì em cũng đáng m. Anh không h i h n đâu. Anh đòi i cái gì c a anh.

Duyên b c xu ng nh ng b c thang tre. Cô th t th u b c gi a nh ng hàng tiêu r m lá, ra đ ng tìm chi c xe còn n m đ i đ ng m ng đ y c đ i. Phú l ng th ng đi theo, anh đ ng s ng ch ng ki n Duyên leo lên xe, h m h m n máy cho xe lao nhanh trên con đ ng v n còn m a nh trút n c.

*

Câu chuyện đó im b t. Ch ng bi t Duyên có nói v i ch ng hay không. Phú v n s n sàng chấp i m t lúc nào đó m y c u công an đ n còng tay mình đ a v tr s . Đúng nh anh đã h a không thêm tr n. N u b đ i u tra, anh s khai h t s th t và n u ph i ra tr c toà anh cũng ch ng làm h m t thì gi , anh nh n h t m i t i i.

Nh ng m i chuyện x y ra sau này khác h n v i nh ng gì Phú đ đoán.

Chuyện Tình Nhà Quê

Tác Giả: Văn Quang

Chúa Nhật, 25 Tháng 7 Năm 2010 10:24

Một buổi tối, Phú và vợ đến nhà trẻ, anh nhìn đứa trẻ còm nhom giãy cựa đứa bé mang lại. Đứa bé nói:

– Con đi chú thôi chi u.

Đó là lá thối ngon của Duyên. Nét chảnh gà bới nhõng nhõng quá... tình thôi:

“Tối nay, 7 giờ, gặp em ở chỗ anh đã h... em nhé”.

Phú không kịp ngạc nhiên, anh xem đồng hồ, lúc đó đã là 7 giờ kém 15. Phú hấp tấp nhẩy lên xe phóng tới nơi hẹn. Trời đêm y sao, lại có mảnh trăng thò ng tuồn lờ mờ ngó u nủi. Phú không thấy xe của Duyên, có lẽ cô đã giấu xe ở một bụi cây nào đó. Phú vội đi xe vào sau đồng cỏ dũi um tùm, nhẩy ba bước lên thang tre. Căn chòi tối tối, Phú đã thấy Duyên nằm dài ra đó. Và... dường như cô không mặc gì.

Phú ngỡ ngàng một chút rồi cúi xuống. Duyên choàng lấy đôi vai lộ cộm của Phú. Tiếng nàng vỗ ngực lên ngực nõu như một tiếng gọi tình thiết tha nhất:

– Đi đâu làm gì rồi ta đi ...

– Thì anh mời nhón thì của con bé mang lại là phóng đến ngay.

Phú chột dạ hàm răng trẻng của Duyên ánh lên. Chàng ngây ngô hỏi:

– Em không bỏ tù anh sao?

Chuyện Tình Nhà Quê

Tác Giả: Văn Quang

Chúa Nhật, 25 Tháng 7 Năm 2010 10:24

Tißng Duyên cßi nhß :

– Sao hß ?

Phú dßt khoát:

– Đã nói anh không thèm trßn là anh không sß. Có chßt vì em anh cũng vui, còn hßn là chßt hay tß vì nhßng thß khác lßng nhßch. Không đáng là đàn ông.

Duyên xúc đßng qußn ngßi lên xißt chßt lßy Phú:

– Chính vì tìm đßc ngßi đàn ông nhß anh quý thß cho nên làm sao em bß tß anh đßc. Phßi đß anh tß do mà... yêu em chß.

Phú vßn chßa hißu hßt nhßng đißn bißn trong lòng Duyên. Anh lßng khßng hßi lßi:

– Không ai bißt chuyßn cßa chúng mình chß ?

– Tßt nhiên là không, mà dù có bißt cũng phßi im.

– Sao vßy?

Duyên lßc mình nhß con rßn:

Chuyện Tình Nhà Quê

Tác Giả: Văn Quang

Chúa Nhật, 25 Tháng 7 Năm 2010 10:24

– Thôi, lát nữa em nói cho nghe. Anh gì đi ch nghĩa, nh ng đ n nh ng chuy n nh th này thì anh không biết đ c đâu. Th i này th ng gì i làm phu h , th ng đ t làm quan là chuy n th ng tình. Lát nữa em m i nói.

Phú ch còn biết làm theo l i Duyên. Ánh trăng l m chi u qua nh ng t m phen m ng rách v a đ soi hai thân hình trong cu c tình v ng tr m đien đ i.

Ch ng biết th i gian trôi qua bao lâu, Duyên m i l i rì r m h i Phú:

– Th nh n đ c th em anh không ng c nhiên sao?

– Ng c nhiên l m ch .

– Anh không s đây có th là m t cái b y đ ch ng em b t qu tang, đ a công an đ n còng tay anh cho vào tù à?

– Anh không bao gi nghĩ t i đ i u đó. Mà dù có biết nh th thì anh cũng v n c t i. à tù vì em còn h n là à tù vì h i l , vì ăn c p...

Và v i s thông minh c a mình, Phú nói thêm:

– Đ em hi u r ng lúc nào anh cũng còn yêu em nh ngày x a, còn h n x a...

N hôn cháy b ng c a Duyên bít môi Phú l i và quăng Phú xu ng sàn tre m t l n n a. H n m bên nhau, khi nh ng bông hoa r ng mùa xuân cũng v a n .

Chuyện Tình Nhà Quê

Tác Giả: Văn Quang

Chúa Nhật, 25 Tháng 7 Năm 2010 10:24

Ngón tay Duyên vò trên vai Phú hai ch P. và D. nh ngày x a h v n v trên con đ ng đ t đ đ y xác là khô khi m i yêu nhau. Duyên l i th th :

– Anh yên tâm, dù Tân có bi t cũng không dám làm gì đâu. M t ng i đang có ch c có quy n nh anh y không ai đ i gì mang chuyện l i thôi c a gia đình mình ra mà ki n t ng um sùm. M t uy tín và m t ch c nh ch i. Cho ăn k o anh y cũng không dám hé môi. V i, anh bi t không, h i sau này có ch c có quy n, th ng ch ng em cũng đi liên miên, b b ch lo n x , r u chề đàn đúm v i đám quan to quan nh , đàn em đàn anh lu bù. Nó có con b ru t là m t con bé chân dài, m i 20 tu i, là sinh viên Sàì Gòn, nghe nói nó cho con kia nhi u ti n l m. Em nói th t nhé, có khi nó b “đói” em c thág không bu n h i đ n.

– Sao em không m n ng i đi u tra cho ra l ?

– Có đi u tra ra con này thì nó l i đi v i con khác ch ăn thua gì. Khi nó đã chán mình thì mình tha thi t v i nó làm gì. Em cũng có ti n, có th a đi u ki n đ ăn ch i, t i gì em ph i bám theo nó.

Phú ng p ng ng m t chút r i c i:

– Vì th nên em m i đ n v i anh ph i không?

– Em không ch i, nh ng xét cho cùng thì ch có anh là ng i yêu em nh t. Ng i đàn bà đ n m t lúc nào đó, có đ th r i thì ch c n tình yêu. M t tình yêu chân th t, b t ch p m i th . Em cũng không ch i v i anh là xung quanh em có kh i anh ve vãn, ngay c nh ng th ng mang ti ng là b n c a ch ng em, cũng vai v đàng hoàng, tán ng m, tán th ng cánh. Em cũng đã t ng “cho” đ tr thù. Nh ng b n đó chán ng t, y u xiù. Ph i có thu c, có r u và còn thì th m to nh v i nhau “khoe thành tích ng v i v ng i khác” n a. M t b n m t đ y.

R i Duyên th h t ra:

Chuyện Tình Nhà Quê

Tác Giả: Văn Quang

Chúa Nhật, 25 Tháng 7 Năm 2010 10:24

– Em chán nhßng thßnh thßnh lßm rßi. Có lßnh ißu gia đßnh cũng nhß tßi em thôi. Chßng làm gì cß làm, vß làm gì mßc kß đß bßo đßm “an ninh” cho đßa vß cßa mình. Cß thß là đß cß, cß thß mà sßng. Vì thß anh đßng lo, em có nói thßng vào mßt Tân, nó cũng chß gßm lên trong nhà rßi lßi im thin thßt. Anh tßng nhßa em chßa tßng xßy ra chuyßn nhß thß à ? Nó mà đß trò, em cũng đß trò vßi nhßng con bß cßa nó, em làm tan hoang là nó đi đßt. Có khßi chuyßn em hß ra là nó đi tù trß cß. Còn em bß vß thành phß mß cái phòng ngß cũng thßa sßng. Mußn làm gì thì làm. Nó yßu thß hßn em. Ông già nó bây giß mßt tín nhißm vì vß gß lßu rßi, ông già em khôn hßn nên rßt có uy tín vßi cßp trên. Nßu không vì tình nghĩa anh em bßn bè chißn đßu vßi nhau thì ông già em thßa sßc nßm đßu bß nó, chß nó mà ăn thua gì.

*

Rßi tißp tßc nhßng ngày sau đó, Duyên vßn hßn vßi Phú. Nhßng bây giß lên đßi rßi, có nhßng lßn hß đßa nhau vß thành phß Bình Dßng, lên Sài Gòn, ra Vũng Tàu, chui vào nhßng căn bißt thß cao cßp vßi nhau vài ngày. Chuyßn đó thiên hß cũng đßn râm ran và nhßng chú thß xây lßu cá cũng bißt. Song mßi thß vßn cß yên lßng, nhßng bß mßt vßn cß nghiêm chßnh, thßn nhiên lo công vißc cßa mình. Nhà quê vßn yßn ßng bình đßnh chßng có chuyßn gì xßy ra.

Khi hàng rào nhà tôi làm sßp xong, ông Phú tâm sß. Sau này Duyên không còn mßn mà vßi ông nßa, cô đã có thêm nhßng ngß iß khác. Sßng nhßn nhß nhßng mßnh phß mißt vßn thß thißt. Ông Phú vßn chß là anh thß xây và ông tißt lß thêm mßt bí mßt. Duyên ß vßi Tân nhißu năm không sinh con. Sau này, khi đã hßn hò vßi Phú rßi, Duyên mßi sinh đß cß mßt đßa con gái. Ông Phú thß cß không bißt có phßi là con mình không. Và chính Duyên cũng không bißt chß cß có phßi là con ông hay không. Ông lß cß đßu:

– Trong trßng hßp cßa tôi và Duyên thì không bao giß đi xét nghißm ADN đß cß. Thôi thì cß đß vßy cho xong, làm ra cũng chßng đß làm gì cß. Con ai thì cũng thß thôi. Cß coi nhß con cßa thßng Tân đi. Xã hßi bây giß là thß đßy ông ß. Chßng thißu gì nhßng đßa con nhß vßy.

Ông Phú nhìn ra ngoài trßi khi nßng mùa xuân trßi vàng nhßng thß mß trong vßn. Tôi hßi mßt câu ngß ngßn:

– Thß cô Duyên không đßt vßn đß ly đß đß kßt hôn vßi ông sao?

Chuyện Tình Nhà Quê

Tác Giả: Văn Quang

Chúa Nhật, 25 Tháng 7 Năm 2010 10:24

Ông Phú cười sặc sụa lên:

– Làm gì có chuyện đó đâu. Có lẽ đôi khi Duyên lại sợ tôi đi t v n đ đó v i cô y nên cô ta c ch n xa ch n g n r ng em ch mu n s ng nh th này. C h ng th nh ng cái gì Tân mang i, c t do làm nh ng gì mình mu n mà lúc nào cũng có danh nghĩa là v ông ch t ch, lúc nào cũng có quy n hành đ i v i ông ch t ch. Th không s ng h n sao. Ly d là l v n to. Tôi cũng nh n ra r ng mình bi n thành m t th cho cô ta gi i trí, m t th nhu c u xác th t nh c m áo hàng ngày c a cô ta mà thôi. Tôi không cho r ng cô ta c n tình yêu đ u đ i hay cu i đ i c a tôi đâu. Bây gi nh ng th đó ch ng còn có nghĩa gì v i nh ng ng i nh th . Nh ng tôi thì c n cô ta, không ph i vì cô y giàu mà vì... tôi ch a th quên đ c cô y. Tình yêu hay thù h n cũng ch ng còn đúng. Vì th tôi v n ch a l y v . Tôi cũng h ng th cái gì cô y mang i. Th thôi. Con ng i lúc này, đôi khi không đ nh nghĩa n i chính mình n a, ph i không ông?

Tôi ch u, không tr l i đ c câu h i này. Nhìn nh ng mái nhà êm đ m bình d sau nh ng khu v n cây, bên nh ng tri n d c, lâu nay tôi c t ng là bình d . Nh ng sau nh ng đ i thay c a th i th , c a quy n l c, m i mái nhà là m t câu chuy n, m i câu chuy n n ch a m t bi k ch hay th m k ch và cũng có th là hài k ch ho c có c ba th đó.